

Je beeld van God

*5 juni 1959
lezing 52*

“Gegroet. Ik zegen jullie in de naam van god. Gezegend is dit uur, liefste vrienden.

In de bijbel staat dat je geen beeld van God mag maken. De meeste mensen geloven dat dat betekent dat je van God geen tekening of beeldhouwwerk mag maken. Dit is echter niet de volledige strekking. Als je er iets dieper over nadenkt ga je inzien dat hiermee niet alles gezegd is in dit gebod. Door wat jullie tot dusverre op dit pad geleerd hebben kunnen jullie nu zien dat het *innerlijke* beeld bedoeld wordt. Jullie zijn nog zo bezig met je eigen verkeerde conclusies en irrationele indrukken dat jullie zowel van God als van alle andere belangrijke onderwerpen uit jullie leven een innerlijk beeld hebben.

Een kind heeft al heel jong z'n eerste conflicten met autoriteit. Het leert ook dat God de hoogste autoriteit is. Daarom is het niet verrassend dat een kind zijn eigen subjectieve ervaringen met autoriteit op zijn voorstelling van God projecteert. Zo wordt een beeld gevormd. Hoe de relatie van een kind - en later van een volwassene - ten aanzien van autoriteit ook is, het zal zijn houding tegenover God kleuren en beïnvloeden.

Een kind ervaart allerlei vormen van autoriteit. Wanneer een kind verhinderd wordt om te doen wat het fijn vindt, ervaart het een autoriteit als iets vijandigs. Als de ouders het kind van alles toestaan zodat het zijn verlangens kan bevredigen, zal autoriteit positief ervaren worden. Als een bepaalde vorm van autoriteit in de jeugd overheerst, zal de onbewuste houding tegenover God overeenkomstig zijn. Meestal echter ervaart een kind een mengsel van beide, die zijn beeld over God vorm zal geven.

In de mate dat een kind angst en frustratie ervaart zal hij onbewust angst en frustratie tegenover God voelen. God wordt ervaren als een straffende, strenge en vaak zelfs oneerlijke en onrechtvaardige macht waar je tegen

moet vechten. Ik weet dat jullie je dit niet bewust bent, vrienden. Maar in dit werk zijn jullie gewend om emotionele reacties te ontdekken, op elk gebied, die totaal niet overeenkomen met je bewuste begrippen. Hoe minder de onbewuste opvatting met de bewuste samenvalt, hoe groter de schok is als je je dit verschil realiseert.

Bijna alles wat een kind echt leuk vindt mag het niet. Wat het leukst is wordt verboden, meestal voor zijn eigen bestwil. Maar een kind kan dat niet begrijpen. Ook komt het voor dat ouders iets verbieden door hun eigen onwetendheid en angst. Maar een kind heeft geleerd dat de leukste dingen in de wereld door God gestraft worden - de hoogste en strengste autoriteit.

Daar komt bij dat je in de loop van je leven zeker onrechtvaardigheid zult tegenkomen, zowel in je jeugd als later. Vooral wanneer deze onrechtvaardigheden begaan worden door mensen die autoriteit vertegenwoordigen - en daarom onbewust met God geassocieerd worden - wordt je onbewuste geloof in Gods strenge onrechtvaardigheid versterkt. Op die manier wordt ook je angst voor God versterkt. Dit alles vormt een beeld dat, goed beschouwd, van God een monster maakt. Deze God, die in je onbewuste leeft, lijkt in werkelijkheid meer op satan.

Je zult in dit werk zelf moeten uitvinden hoezeer dit beeld van God - of varianten ervan - voor jou persoonlijk opgaat. Is je ziel doordrenkt met gelijksoortige onjuiste opvattingen? Als en wanneer het besef van zo'n indruk bewust wordt in een opgroeiend mens, begrijpt men vaak niet dat deze opvatting van God onjuist is en God niet identiek is aan de manier waarop hij in de psyche wordt ervaren. Daarom keer je je helemaal van God af en wil je niets meer te maken hebben met het monster dat in je lijkt rond te spoken. Dat is in de meeste gevallen de ware reden achter atheïsme. Maar je ziet niet dat dit alternatief even onjuist is. God ontkennen is net zo'n vergissing als het andere uiterste: een God vrezen die streng, onrechtvaardig, zelfingenomen en wreed is. Wie het verdraaide beeld van God onbewust in stand houdt, is terecht bang van hem en moet hem vleien om bij hem in de gunst te komen. Beide tegengestelde uitersten zijn even onwaar.

Laten we nu eens naar een kind kijken dat autoriteit positiever ervaart, niet als angst en frustratie. Laten we aannemen dat het kind verwend is. Ouders die verzot zijn op hun kinderen geven toe aan elke gril die het kind heeft. Ze brengen het kind geen gevoel van verantwoordelijkheid bij zodat het zich alles denkt te kunnen veroorloven. Op het eerste gezicht lijkt het beeld van God dat hierdoor ontstaat dichter bij een juist begrip van God: vergevengszind, liefdevol, toegeeflijk. Dit maakt dat de persoonlijkheid

onbewust denkt dat hij zich in de ogen van God alles kan permitteren. Hij denkt dat hij het leven naar zijn hand kan zetten en zijn eigen verantwoordelijkheid kan vermijden. In het begin zal hij weinig angst kennen. Maar omdat er met het leven en het eigen levensplan niet gespeeld kan worden zal zijn houding tenslotte conflicten veroorzaken. Een kettingreactie van verkeerd handelen, denken en voelen heeft angst tot gevolg. Omdat het leven zoals het in werkelijkheid is niet overeenstemt met het onbewuste beeld en begrip van God, ontstaat innerlijke verwarring.

In één ziel bestaan vele onderverdelingen van deze twee belangrijkste categorieën en allerlei combinaties ervan. Afhankelijk van de in de jeugd overheersende vorm van autoriteit zal het beeld naar een bepaalde kant neigen, hoewel ook dat niet gegeneraliseerd kan worden. Het hangt ook af van de eigenschappen die een entiteit met zich mee heeft gebracht in dit leven en van de ontwikkeling hiervan in vorige incarnaties. Hoe meer iemand al ontwikkeld is op dit gebied, hoeminder de omgeving in staat is om de psyche te beïnvloeden.

Maar ook andere factoren spelen een rol. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat er vooral negatieve autoriteit was. Laten we aannemen dat één ouder domineert en dat daardoor de atmosfeer in het huis van het kind bepaald wordt door de angst voor deze ouder. De andere ouder valt misschien onder de tweede categorie. Hoewel deze invloed uiterlijk zwakker is kan hij misschien een veel sterkere indruk op de ziel maken en een sterker beeld scheppen. Hetzelfde geldt voor het tegenovergestelde geval. Hoewel strengheid, onrechtvaardigheid en angst zich in de jeugd minder sterk gemanifesteerd hebben, kan de indruk hiervan op de ziel veel sterker zijn en daardoor een sterker beeld gecreëerd hebben. In de meeste gevallen kunnen echter beide aspecten gevonden worden. Hoe, op welke manier en waarom het beeld gecreëerd werd, wat de houding tegenover elke ouder of vervanger van de ouder was en is, moet in het werken aan de beelden worden uitgezocht. Maar onthoud, vrienden, dat beide alternatieven moeten worden onderzocht, ook al lijkt er één van het begin af aan sterker te zijn. Het beeld van een verwennende en toegeeflijke God is geen bijkomstige factor naast het beeld van God als monster, maar is vaak een pure reactie en compensatie. De persoonlijkheid kan onbewust met deze twee onjuiste denkbeelden worstelen en nooit uit dit gevecht loskomen omdat beide denkbeelden onjuist zijn. In het leven van ieder kind worden beide soorten autoriteit ervaren, los van de intensiteit waarmee elk zich manifesteert. Je kunt één verwennende en één strenge ouder hebben, of twee verwennende ouders maar een strenge onderwijzer die je angst aanjaagt en meer invloed op je innerlijke groei heeft dan je beseft. Het kan ook een broer of zuster of een ander familielid zijn. Vandaar dat je nooit alleen maar met één soort

autoriteit te maken hebt.

Het is erg belangrijk, vrienden, om te ontdekken wat je beeld van God is. Het is fundamenteel en bepalend voor alle andere houdingen, beelden en patronen in je leven. Jullie moeten deze houding, die misschien diep in jezelf verborgen ligt, nader bekijken, zonder je te laten misleiden door je bewuste overtuigingen. Probeer je emotionele reacties op autoriteit, op je ouders, je angsten en verwachtingen, te analyseren. Langzaam maar zeker zul je ontdekken wat je over God voelt in plaats van denkt. Het hele scala tussen deze twee uitersten wordt in je beeld van God weerspiegeld: van wanhoop over een blijkbaar onrechtvaardige wereld, tot genotzucht en afwijzing van je eigen verantwoordelijkheid en de verwachting dat er een God is die jou zal ontzien.

De vraag rijst nu hoe je zo'n beeld kunt laten oplossen. Hoe lossen beelden op? Eerst moet je je ten volle bewust worden van je verkeerde conclusie. Dat gaat niet zo gemakkelijk of snel als het lijkt. Tot op zekere hoogte ben je er misschien van bewust, maar toch herken je misschien helemaal niet wat de gevolgen en invloeden op je persoonlijkheid zijn. Je hebt misschien niet op alle niveaus van je wezen de betekenis ervan herkend. Dit moet altijd de eerste stap zijn. Je kunt je vaak van een beeld - dat altijd onjuist is, anders zou het geen beeld zijn - bewust zijn, maar je weet misschien niet dat het *werkelijk* onjuist is. Rationeel ben je er gedeeltelijk van overtuigd dat de gevolgtrekking juist is. Zo lang je dat nog denkt kun je jezelf niet bevrijden van de ketenen van die misvatting. De tweede stap is dus het rechtzetten van je ideeën. Uiteraard mag het juiste verstandelijke begrip nooit het nog aanwezige onjuiste emotionele begrip toedekken. Dat is alleen maar verdringing. Anderzijds moet je de verkeerde conclusies en beelden die aan de oppervlakte komen door het werk dat je tot nu toe gedaan hebt, nooit voor waar houden. Dat doe je vaak, op een heel subtiele manier. Besef dat de tot nu toe verdrongen begrippen en ideeën duidelijk tot je bewustzijn moeten doordringen; voed deze bewustwording maar zie dat de begrippen onjuist zijn. Soms is het juiste begrip gemakkelijk te formuleren. Vergelijk ze dan met elkaar. Ga steeds na hoezeer je emotioneel nog verwijderd bent van het juiste verstandelijke begrip. Zie dit verschil, zonder innerlijke haast of woede tegen jezelf als je emoties minder snel volgen dan je denken. Geef ze de tijd om te groeien. Dit lukt het best door voortdurende observatie en vergelijking van het verkeerde met het juiste begrip. Besef dat je emoties tijd nodig hebben om zich aan te passen, en geef ze alle gelegenheid om te groeien via het zojuist genoemde proces. Observeer je emoties ondanks de weerstanden en voorwendsels. Want er is altijd een deel van je dat zich verzet tegen verandering en groei, een heel sluw deel van de persoonlijkheid. Wees wijs tegenover deze listen.

Zoals ik al gezegd heb zijn sommige begrippen gemakkelijk te formuleren. Ze spreken voor zichzelf en vragen alleen wat doordenken. Voor de afwerende emoties doet het er niet toe of het begrip voor zichzelf spreekt of niet. In beide gevallen zullen ze manieren vinden om een verandering van houding te vermijden. Wat het verstandelijk begrip betreft moet je onderscheid maken tussen twee denkbeelden: tussen die vanzelfsprekend zijn als je erover nadenkt, en die innerlijke ontwikkeling vereisen, innerlijke verlichting die eerst verstandelijk verkregen moet worden om te kunnen formuleren. Bidden om inzicht is belangrijk. Als je bidt, kijk dan hoe oprecht je naar antwoord verlangt. Dit is belangrijk. Je kunt plichtmatig om inzicht bidden, maar van binnen is er nog een weerstand die je kunt voelen als je ernaar wilt kijken. Dan weet je tenminste dat niet God maar jij zelf het licht en de vrijheid in de weg staat. Dan kun je een gesprek op gang brengen met dat deel in jezelf dat kinderlijk en onredelijk wil blijven.

Wat betreft het juiste begrip van God, dat is werkelijk een van de moeilijkst bereikbare inzichten, omdat het het kostbaarste is. Kijk om te beginnen naar je beeld van God zoals dat nu is. Als je overtuigd bent van onrechtvaardigheid zodat je ook feitelijk niet kan zien dat deze overtuiging onjuist is, moet je zoeken hoe je in je eigen leven gebeurtenissen veroorzaakt hebt die totaal onrechtvaardig schijnen te zijn. Dat is de remedie. Hoe beter je de magnetische kracht van beelden begrijpt en de enorme kracht van alle psychologische en onbewuste neigingen, hoe beter je de waarheid van dit onderricht zult begrijpen en ervaren en hoe dieper je overtuigd zult worden dat er geen onrecht is. Vind de oorzaak en het gevolg van je eigen innerlijke en uiterlijke daden. Maar al te vaak richt de mens zijn aandacht op het klaarblijkelijke onrecht dat hem is overkomen. Telkens opnieuw ziet hij hoe slecht de anderen zijn. Het is goed om dit te herkennen. Maar probeer uit te vinden wat je eigen aandeel is. Als je de helft van de energie die je gewoonlijk gebruikt om je op fouten van anderen te concentreren, op je eigen fouten richt, zul je het verband met je eigen wet van oorzaak en gevolg vinden. Dat alleen kan je vrij maken en je laten zien dat er geen onrecht is. Je zult zien dat noch God, noch het lot of een onrechtvaardige wereld maken dat je lijdt onder de gevolgen van andermans tekortkomingen. Je zult zien dat het jouw eigen onwetendheid is, jouw angst, jouw trots, jouw egoïsme, die direct of indirect dat veroorzaken wat naar je toe schijnt te komen zonder dat je het zelf aantrekt.

Zoek naar die verborgen verbinding en je zult de waarheid gaan zien. Je zult beseffen dat je geen prooi van de omstandigheden of andermans onvolmaaktheden bent, maar meester over je lot. Je zult ten volle begrijpen, niet alleen in theorie maar ook praktisch, dat alles wat je overkomt een direct

of indirect resultaat van je houdingen, daden, gedachten en emoties is. Je emoties zijn het sterkst van alles. Dat wordt voortdurend over het hoofd gezien, zelfs door mijn vrienden die deze waarheid hebben leren kennen en soms ervaren. Je eigen onbewuste werkt in op het onbewuste van de ander. Die waarheid is misschien het belangrijkste om te ontdekken hoe je alle gebeurtenissen in je leven oproept, goede of slechte, gunstige of ongunstige.

Als je dat eenmaal ervaart kan je beeld van God oplossen, of je nu bang bent voor God omdat je in onrecht gelooft en bang bent een prooi van de omstandigheden te worden of dat je je eigen verantwoordelijkheid afwijst en verwacht dat een toegeeflijke, verwennende God je leven voor je leidt, beslissingen voor je maakt en de zelfgeschapen tegenslagen van je wegneemt. Het inzicht in hoe je de effecten in je leven veroorzaakt zal beide beelden van God doen oplossen. Dit is een zeer belangrijke doorbraak.

Een van je handicaps is je schuldgevoel, of liever gezegd, je verkeerde houding tegenover schuld. Om dit te begrijpen is het misschien raadzaam om mijn lezingen over terechte en onterechte schuldgevoelens en de juiste houding tegenover tekortkomingen te herlezen.¹ Als je fouten je zo diep deprimeren dat je bang bent om ze onder ogen te zien, moet je eerst aan deze verkeerde houding werken omdat hij je belemmert uit je eigen vicieuze cirkel te komen. Hoe schuldiger je je voelt om eventuele fouten onder ogen te zien, hoe meer je de realiteit ontvlucht en daardoor je ziel schade doet. Een juiste en constructieve houding tegenover je eigen tekortkomingen is de sleutel tot de oplossing van elke vicieuze cirkel waar je in gevangen kunt zitten. Begrijp dat je geen fouten maakt uit kwaadaardigheid. Alle fouten, elke vorm van zelfzucht, is niets anders dan een onjuist begrip en een verkeerde conclusie. Je angst verlamt je vaak zozeer dat je goede eigenschappen niet kunnen functioneren. Daarom zie je niet helder of reageer je niet juist. Dit heeft een effect op je leven, waardoor je geen verband meer ziet met het ontstaan van je angst die je verblindt, waardoor je onjuist oordeelt en handelt. Zo lang je ervoor terugschrikt om je verkeerde reacties onder ogen te zien kun je het breekpunt niet vinden.

Alleen dán kun je inzien dat je geen prooi bent en de macht over je eigen leven hebt, dat je vrij bent en dat Gods wetten oneindig goed, wijs, liefdevol en veilig zijn. Ze maken geen marionet van je maar maken je volledig vrij en onafhankelijk.

¹ * Zie lezingen nr. 49 'Obstakels op het pad' en nr. 50 'De vicieuze cirkel'. (en ook de latere lezingen nrs. 108 en 109 over dit onderwerp. - noot vertaler)

Om jullie een juist begrip van God te helpen vinden zal ik proberen om over hem te spreken. Maar alle woorden zijn hoogstens een startpunt om je eigen inzicht te doen groeien. Woorden zijn altijd onvoldoende, maar zoveel te meer waar het God betreft, die onverklaarbaar is, die alles is en niet in woorden gevat kan worden. Kunnen je waarneming en je begripsvermogen ooit groot genoeg zijn om de grootheid van de Schepper te beseffen? De kleinste innerlijke ontsporing en weerstand is een belemmering tot begrip. Deze hindernissen moeten we stap voor stap en steen voor steen uit de weg ruimen, want dan alleen zullen we een glimp van het licht opvangen en de oneindige verrukking smaken.

Een van de hindernissen is dat je, ondanks de dingen die je uit verschillende bronnen geleerd hebt, onbewust nog steeds God als een persoon beschouwt die handelt, kiest en willekeurig beschikt. Daaroverheen plaats je dan het idee dat dit allemaal wel rechtvaardig zal zijn. Maar ook al noem je het rechtvaardig, toch is het een onjuiste opvatting. Want God *is*. Zijn wetten zijn eens en voor altijd gemaakt en werken als het ware automatisch. Emotioneel ben je op de een of andere manier aan dit verkeerde idee gebonden en kun je daardoor het ware begrip niet toelaten.

God is, onder andere, leven en levenskracht. Je kunt die levenskracht opvatten als een elektrische stroom, begiftigd met de allerhoogste intelligentie. Deze 'elektrische stroom' is er, in je, om je heen en buiten je. Het is aan jou hoe je hem gebruikt. Je kunt elektriciteit voor constructieve doeleinden gebruiken, zelfs om te genezen, of je kan er mee doden. Dat maakt de elektrische stroom niet goed of slecht. *Jij* maakt hem goed of slecht. Deze krachtbron is een belangrijk aspect van God, die het meest op je inwerkt. Dit kan de vraag opwerpen of God dus totaal onpersoonlijk zou zijn en daardoor nog meer te vrezen. Het kan in tegenspraak zijn met het idee van zijn oneindige liefde. Het is geen van beide waar. God, die *alles* is, is persoonlijk als hij dat wil zijn, maar zijn persoonlijke aspect is bij dat waar we nu over praten niet aan de orde. Zijn liefde is niet alleen persoonlijk in de zich manifesterende God, maar ook in zijn wetten, in het *zijn* van de wetten. De schijnbaar onpersoonlijke liefde van de wetten die *zijn* (besef wat er besloten ligt in het woord 'zijn'!) zijn op zo'n manier gemaakt dat ze je uiteindelijk naar het licht en de verrukking zullen voeren, hoe je ook van ze afdwaalt. Hoe meer je van ze afdwaalt, hoe dichter je ze nadert door de ellende die het afdwalen met zich meebrengt. Deze ellende zal je op een bepaald punt doen omkeren. Sommigen vroeg, anderen laat, maar allen moeten uiteindelijk het punt bereiken waar ze beseffen dat ze zelf hun ellende of zegen bepalen. Dat is de liefde van de wet. Afdwalen is juist het geneesmiddel om niet meer af te dwalen en brengt je dus dichter bij het doel. De liefde van de wet - en daarom van God - ligt ook hierin besloten

dat God je laat afdwalen, dat je naar zijn gelijkenis gemaakt bent, dat wil zeggen volledig vrij om te kiezen wat je wilt. Je wordt niet gedwongen om in extase en licht te leven. Dat kan als je het wil. Dat is de liefde van God. Het is niet gemakkelijk te begrijpen, maar degenen van jullie die er moeite mee hebben zullen eens de waarheid van deze woorden inzien.

Wanneer jullie er moeite mee hebben om de rechtvaardigheid van het universum te begrijpen en de realiteit van zelf-verantwoordelijk-zijn voor je leven, moeten jullie God niet opvatten als 'Hij', hoewel God zich natuurlijk ook als persoon kan manifesteren, want hij kan en is alles. Beschouw God liever als de grote creatieve kracht die tot je beschikking staat.

Daarom is God niet onrechtvaardig, zoals je onbewust misschien gelooft, maar het verkeerde gebruik van de krachtbron die je tot je beschikking hebt leidt tot onrecht. Als je vanuit deze vooronderstelling verder gaat en erover mediteert en zoekt waar je die bron in je zonder het te weten misbruikt hebt, zal God je antwoorden. Dat kan ik je beloven. Als je oprecht naar dit antwoord zoekt en de moed hebt om het zonder de verkeerde soort schuldgevoelens onder ogen te zien - waar jullie allen nu wel toe in staat zijn - zullen jullie oorzaak en gevolg in je leven gaan begrijpen en zien wat jullie ertoe bracht om te geloven (ook al was dat tot nu toe onbewust en daardoor des te sterker) dat Gods wereld een wereld van wreedheid en onrecht is, een wereld waarin je geen kans hebt, een wereld waarin je wel bang en wanhopig móét zijn, waarin Gods genade tot een paar uitverkorenen komt, maar waarvan jij uitgesloten bent. Alleen zelf verantwoordelijk zijn kan je van deze drogreden bevrijden die je ziel en je leven misvormt.

Ik weet dat jullie dit nog niet allemaal geloven, al voelen velen het ergens diep verborgen in hun onbewuste. Probeer dat deel in je te vinden waar je voelt dat je het wel alleen af kunt, ondanks je eveneens oprechte liefde voor God. Ga na of je God niet meer vreest dan liefhebt. Zo ja, dan kun je er zeker van zijn dat dit beeld van God in je bestaat en je dus leeft met een misvatting en illusie, want alle beelden zijn niet meer dan dat. Tel de onrechtvaardigheden uit je eigen leven (laat de levens van anderen of algemene situaties erbuiten, want daar kun je het antwoord niet vinden) en probeer dan te vinden waar je de krachtbron misbruikt hebt, en leg dan het verband tussen die momenten en het jou gedane onrecht. Als het je niet meteen lukt zal ik je helpen. Later werk zal het glashelder maken, als je tenminste echt verlangt om de antwoorden te vinden. Je hebt geen idee wat deze ontdekking voor je zal betekenen. Hoe groter de aanvankelijke weerstand, hoe groter de overwinning! Je hebt er geen idee van hoe vrij het je zal maken, hoe veilig en geborgen. Je zult het wonder van deze wetten, waardoor je de krachtbron in je eigen leven vrijelijk kunt benutten, ten volle begrijpen. Dat zal je vertrouwen geven en het diepe, absolute weten dat je

niets te vrezen hebt.

Er is een type persoonlijkheid die wat dit betreft zo negatief is, dat hij diep van de futiliteit van zijn eigen leven overtuigd is (misschien alleen onbewust) en gelooft dat de beschikbare levenskracht alleen maar op een negatieve manier kan werken. Dit klinkt misschien paradoxaal, vrienden, maar dat is niet zo. Levenskracht is energie. En de energie die je hebt, wordt in dit geval alleen negatief gebruikt. Dat betekent bijvoorbeeld dat zo iemand vooral tot leven komt in negatieve situaties, waar gevochten wordt en onrust, ruzie en allerlei disharmonie is. Dán vibreert er innerlijk iets. Maar wanneer alles glad verloopt, ook al geniet een deel van de persoonlijkheid er misschien van (meestal het bewustere deel), voelt een ander deel zich leeg en levenloos. Dit komt omdat zo'n misvatting over God zich steeds verder ontwikkeld heeft. In zekere mate hebben de meeste mensen er af en toe last van. Onderzoek je reacties van plezier in een negatieve situatie, en van verveling in een rustige situatie. Ook hierin zul je het verband met je beeld van God vinden.

Lieve vrienden, mogen de woorden die ik jullie vanavond gegeven heb licht brengen in jullie ziel, in jullie leven. Laat ze je hart vullen. Laat ze een instrument zijn om jullie van illusies te bevrijden, lieve vrienden. Ik zeg een ieder van jullie, individueel en gezamenlijk. Gods wereld is een prachtige wereld en er is alleen maar reden tot blijdschap, in welke sfeer jullie ook leven en welke illusies of tegenslagen jullie tijdelijk ook moeten verdragen. Laat ze een geneesmiddel zijn en word sterk en gelukkig, wat er ook op je weg komt. Wees gezegend. Wees in vrede. Wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1960.

Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Compulsion to recreate and overcome Childhood Hurts'

© 2002 Stichting Gemeenschap Het Pad